

[Waldorff]

henter andre steder fra i deres koncerner – A. P. Møller er blot et eksempel – i fremtiden kan hente deres udbytte ud af værket.

Da er det, vi siger: hvis vi skal være med til dette spil, må det handle om for det første at definere: hvad vil vi med sådan en virksomhed? Og der kan være gode grunde til at tage den diskussion, for det er en fornuftig produktion. Det næste er: kan vi tage politiske beslutninger om, hvordan vi sikrer afsætning fra værket? Det mener jeg man kan. Man kan det muligvis ikke med respekt for EF-spilleregler eller med den herskende socialdemokratiske indstilling til, hvordan man driver erhvervs politik, men det er ikke udelukket, hverken teoretisk eller praktisk, at formulere nogle løsninger, som tager højde for, at der faktisk skal være en mening i den produktion, og at der skal være en afsætning for den.

Ministeren siger, at en overtagelse fra statens side ville betyde en tredobling af prisen. Det ville det ikke, hvis man gjorde det til en politisk beslutning, hvor man sagde: aktionærernes kapital er tabt, staten må kunne overtage de aktiviteter, der er på værket, som en, ganske beskeden måske, dækning for det, som staten har sat i værket, og at man så derudfra formulerede nogle politiske målsætninger for stålvalseværket.

Jeg vil godt sige noget lidt mere principielt til sidst, for jeg mener i virkeligheden, det er for snævert at diskutere de ting, som vi alle sammen kan være enige om, at det er godt at bevare virksomheder dér, hvor man kan, og specielt i sådan et område, hvor den er fantastisk vigtig, men dette indgår, og det burde være tydeligt i hvert fald, i en større sammenhæng, som bl. a. handler om EF. Det handler om en overkapacitet på EF-markedet, på verdensmarkedet i det hele taget, og det er meget forståeligt, at folk det enkelte sted er desperate. Det er også vigtigt at sige: folk er desperate i Europa inden for stålsektoren. Der har været store arbejdskampe i Frankrig, i Longwy bl. a., på grund af de nedskæringer, der sker i stålproduktionen, og jeg kan godt forstå, at som arbejder på stålvalseværket vil man naturligvis prøve at søge nogle løsninger i ly af den danske regering, i ly af det danske statsapparat, og sige: kan vi ved statslig støtte opretholde en produktion her, prøve at komme igennem, kan vi måske undgå, at det bliver os, der bliver fyret, og så

kan vi håbe på, at det bliver dem i Frankrig og i Belgien og i Tyskland, som bliver fyret i stedet for. Det er meget forståeligt, at man tænker på den måde. Jeg ville også gøre det selv, men det er meget vigtigt også at slå fast, at det løser i hvert fald ingen problemer for arbejderklassen internationalt.

Hvis man virkelig skal løse nogle problemer på længere sigt – og stålvalseværket er ikke et isoleret tilfælde; der er masser af brancher i Danmark og i hele Europa, som det går den vej for – så må man også prøve at organisere sig internationalt og prøve at formulere nogle krav på internationalt plan, og det kan man gøre, samtidig med at man stiller krav om, hvordan vi ønsker en produktion, med hvilket formål vi ønsker en produktion i Danmark for at kunne bevare vores arbejdspladser.

Alfred Hansen (DR):

Jeg er helt og aldeles uenig med hr. Ellemann-Jensen, når han siger, at ministeren vil få svært ved at finde gode forklaringer på et senere tidspunkt for yderligere tilskud. Nej, hr. Ellemann-Jensen, jeg tror, at ministeren også om et par år vil kunne holde en brandtale, en forsvarstale for yderligere statstilskud til stålvalseværket, hvis det bliver nødvendigt. Ingen kan – den kompliment vil jeg gerne give ministeren – som han med følelse og patos i stemmen tale om den forfærdelige arbejdsløshed. Og det er forfærdeligt, men ministeren er ikke desto mindre medlem af en regering, som vil gå over i historien som den regering, der producerede massearbejdsløshed på trods af statens økonomiske engagement i private virksomheder.

Når ministeren siger: ja men alternativet er, at værket må lukke for tid og evighed, så vil jeg gerne stille det spørgsmål til ministeren: vil det tilskud, som der her er søgt om, betyde en fortsat eksistens for stålvalseværket for tid og evighed? Hvor lang tid kan ministeren nu garantere, at stålvalseværket vil kunne køre, når ministeren har fået en beskedent tilslutning til dette forslag?

Ministeren må vel være enig med mig, når jeg påstår, at stålvalseværket bygger på et usundt og urentabelt grundlag, og mine bemærkninger om ØD og overskudsdeling gik altså på, hr. minister, at man netop ved statstilskud til erhvervs virksomheder og ved løn-